

2.list Petrův

¹ Šimon Petr, služebník a apoštol Ježíše Krista, těm, kteříž spolu s námi zároveň drahé dosáhli víry, pro spravedlnost Boha našeho a Spasitele Jezukrista: ² Milost vám a pokoj rozmnožen buď skrze známost Boha a Ježíše Pána našeho. ³ Jakož nám od jeho Božské moci všechno, což potřebí bylo k životu a ku zbožnosti, darováno jest, skrze známost toho, kterýž povolal nás k slávě a k ctnosti. ⁴ Odkudžto veliká nám a drahá zaslíbení dána jsou, tak abyste skrze ně Božského přirození účastníci učinění byli, utekše porušení toho, kteréž jest na světě v žádostech zlých. ⁵ A na to pak vy všechnu snažnost svou vynaložíce, prokazujte u víře své ctnost, a v ctnosti umění, ⁶ V umění pak zdrželivost, a v zdrželivosti trpělivost, v trpělivosti pak zbožnost, ⁷ V zbožnosti pak bratrstva milování, a v milování bratrstva lásku. ⁸ Ty zajisté věci když budou při vás a to rozhojněné, ne prázdné, ani neužitečné postaví vás v známosti Pána našeho Jezukrista. ⁹ Nebo při komž není těchto věcí, slepýť jest, a toho, což vzdáleno jest, nevidá, zapomenuv na očistění svých starých hříchů. ¹⁰ Protož, bratří, raději snažte se pevné povolání své i vyvolení učiniti; nebo to činíce, nepadnete nikdy. ¹¹ Takt' zajisté hojné způsobeno vám bude vjítí k věčnému království Pána našeho a Spasitele

Jezukrista. ¹² Protož nezanedbámť vždycky vám připomínati těch věcí, ačkoli umělí i utvrzení jste v přítomné pravdě. ¹³ Neboť to mám za spravedlivé, dokudž jsem v tomto stánku, abych vás probuzoval napomínáním, ¹⁴ Věda, že brzké jest složení stánku mého, jakož mi i Pán náš Ježíš Kristus oznámil. ¹⁵ Přičinímť se i o to, abyste vy po odchodu mém často se na ty věci rozpomínati mohli. ¹⁶ Nebo ne nějakých vtipně složených básní následujícíe, známou učinili jsme vám Pána našeho Jezukrista moc a příchod, ale jakožto ti, kteříž jsme očima svýma viděli jeho velebnost. ¹⁷ Přijalť jest zajisté od Boha Otce čest a slávu, když se stal k němu hlas takový od velebné slávy: Tentotť jest ten můj milý Syn, v němž mi se zalíbilo. ¹⁸ A ten hlas my jsme slyšeli s nebe pošlý, s ním byvše na oné hoře svaté. ¹⁹ A mámeť přepevnou řeč prorockou, kteréžto že šetříte jako svíce, jenž svítí v temném místě, dobře činíte, až by se den rozednil a dennice vzešla v srdcích vašich, ²⁰ Toto nejprve znájíce, že žádného proroctví Písma svatého výklad nezáleží na rozumu lidském. ²¹ Nebo nikdy z lidské vůle nepošlo proroctví, ale Duchem svatým puzeni jsouce, mluvili svatí Boží lidé.

2

¹ Bývali pak i falešní proroci v lidu, jakož i mezi vámi budou falešní učitelé, kteříž chytře uvedou sekty zatracení, i toho Pána, kterýž je vykoupil, zapírajíce, uvodíce na sebe rychlé zahynutí. ² A mnozí následovati budou jejich zahynutí, skrze

něž cesta pravdy bude v porouhání dávána. ³ A lakomě skrze vymyšlené řeči vámi kupčiti budou; kterýchžto odsouzení již dávno nemešká, a zahynutí jejich nespí. ⁴ Nebo poněvadžť Bůh andělům, kteříž zhřešili, neodpustil, ale strhna je do žaláře, řetězům mrákoty oddal, aby k odsouzení chování byli, ⁵ I onomu prvnímu světu neodpustil, ale sama osmého Noé, kazatele spravedlnosti, zachoval, když potopu na svět bezbožníků uvedl. ⁶ A města Sodomských a Gomorských v popel obrátiv, podvrácením odsoudil, příklad budoucím bezbožníkům na nich ukázav, ⁷ A spravedlivého Lota, ztrápeného těch nešlechetníků chlipným obcováním, vytrhl. ⁸ Ten zajisté spravedlivý, bydliv mezi nimi, den ode dne hleděním i slyšením spravedlivou duši nešlechetnými jejich skutky trápil. ⁹ Umít Pán zbožné z pokušení vytrhnouti, nepravých pak ke dni soudu potrestaných dochovati, ¹⁰ A zvláště těch, jenž po těle v žádosti nečisté chodí, a vrchností pohrdají, jsou i smělí, sobě se zalibující, neostýchají se důstojnostem porouhati. ¹¹ Ješto andělé, jsouce větší v síle a v moci, nečiní proti nim přede Pánem potupného soudu. ¹² Tito pak jako nerozumná hovada, kteráž za přirozením jdou, zplozená k zjímání a k zahynutí, tomu, čemuž nerozumějí, rouhajíce se, v tom svém porušení zahynou, ¹³ A tak odplatu nepravosti své ponесou, jakožto ti, kteřížto sobě za rozkoš položili, aby se na každý den v libostech svých kochali, nejsouce než poskrvny a mrzkosti, ti, kteříž s vámi hodujíce, v svých lstech se

kochají, ¹⁴ Oči majíce plné cizoložstva, a bez přestání hřešící, přeluzující duše neustavičné, srdce majíce vycvičené v lakomství, synové zlořečenství. ¹⁵ Kteříž opustivše cestu přímou, zbloudili, následující cesty Balámovy, syna Bozorova, kterýž mzdu nepravosti zamiloval. ¹⁶ Ale měl, od koho by pokárán byl pro svůj výstupek. Nebo jhu poddaná oslice nemá, člověčím hlasem promluvivši, zbránila nemoudrosti proroka. ¹⁷ Tiť jsou studnice bez vody, a mlhy vichrem zbouřené, jimžto mrákota tmy chová se na věčnost. ¹⁸ Nebo přepyšně marné věci vypravující, žádostmi těla a chlipnostmi loudí ty, kteříž byli vpravdě utekli od těch, jenž bludu obcují, ¹⁹ Slibující jim svobodu, ješto sami jsou služebníci porušení, poněvadž od kohož kdo jest přemožen, tomu jest i v službu podroben. ²⁰ Jestliže pak ti, jenž ušli poskvrn světa, skrze známost Pána a Spasitele Jezukrista, opět zase v to zapleteni jsouce, přemoženi byli, učiněn jest poslední způsob jejich horší nežli první. ²¹ Lépe by zajisté jim bylo nepoznávati cesty spravedlnosti, nežli po nabytí známosti odvrátiti se od vydaného jim svatého přikázání. ²² Ale přihodilo se jim to, což se v přísloví pravém říkává: Pes navrátil se k vývratku svému, a svině umytá do kaliště bláta.

3

¹ Nejmilejší, již toto druhý list vám píši, v kterýchžto listech vzbuzuji skrze napomínání vaši upřímnou mysl, ² Abyste pamatovali na

slova předpověděná od svatých proroků, a na příkázání vydané vám od nás apoštolů Pána a Spasitele, ³ Toto nejprve věduce, žeť přijdou v posledních dnech posměvači, podle svých vlastních žádostí chodící, ⁴ A říkající: Kdež jest to zaslíbení příchodu jeho? Nebo jakž otcové naši zesnuli, všecko tak trvá od počátku stvoření. ⁵ Tohoť zajisté z úmysla věděti nechtí, že nebesa již dávno slovem Božím byla učiněna, i země z vody a na vodě upevněna. ⁶ Pročež onen první svět vodou jsa zatopen, zahynul. ⁷ Ta pak nebesa, kteráž nyní jsou, i země, týmž slovem odložena jsou a zachována k ohni, ke dni soudu a zatracení bezbožných lidí. ⁸ Ale tato jedna věc nebudiž před vámi skryta, nejmilejší, že jeden den u Pána jest jako tisíc let, a tisíc let jako jeden den. ⁹ Nemeškát Pán s naplněním slibů, (jakož někteří za to mají, že obmeškává,) ale shovívá nám, nechtě, aby kteří zahynuli, ale všickni ku pokání se obrátili. ¹⁰ Přijdeť zajisté den Páně, jako zloděj v noci, v kterémžto nebesa jako v prudkosti vichru pominou, a živlové pálivostí ohně rozplynou se, země pak i ty věci, kteréž jsou na ní, vypáleny budou. ¹¹ Poněvadž tedy to všecko má se rozplynouti, jací pak vy býti máte v svatých obcováních a v zbožnosti, ¹² Očekávající a chvátající ku příští dne Božího, v němžto nebesa, hořice, rozpustí se, a živlové pálivostí ohně rozplynou se? ¹³ Nového pak nebe a nové země podle zaslíbení jeho čekáme, v kterýchžto spravedlnost přebývá. ¹⁴ Protož, nejmilejší, takových věcí čekající, snažtež se,

abyste bez poskvrny a bez úhony před ním nalezeni byli v pokoji; ¹⁵ A Pána našeho dlouhočekání za spasení mějte, jakož i milý bratr náš Pavel, podle sobě dané moudrosti, psal vám, ¹⁶ Jako i ve všech epištolách svých, mluvě v nich o těch věcech. Mezi nimiž některé jsou nesnadné k vyrozumění, kterýchžto neučení a neutvrzení natahují, jako i jiných Písem, k svému vlastnímu zatracení. ¹⁷ Vy tedy, nejmilejší, to prve vědouce, střeďtež se, abyste bludem těch nešlechetných lidí nebyli pojati a nevypadli od své pevnosti. ¹⁸ Ale rozmáhejtež se v milosti a v známosti Pána našeho a Spasitele Jezukrista, jemuž sláva i nyní i na časy věčné. Amen.

Bible Kralická 1613
The Holy Bible in the Czech language from the last
Kralická edition of 1613.

Public Domain

Language: český (Czech)

Translation by: Jan Blahoslav et al

Bible Kralická: Bible svatá aneb všechna písmena Starého i Nového zákona podle posledního vydání Kralického z roku 1613. První český překlad z originálních jazyků kladoucí důraz na liturgické užití a vroucí zbožnost. NZ přeložil Jan Blahoslav 1564. Pro překlad SZ byla vytvořena zvláštní rada nejvzdělanějších odborníků, vzdělaných na předních evropských evangelických universitách, které tehdy Jednota bratrská měla. Jejich překlad vyšel v pěti dílech v letech 1579-1593 (6. díl byl Blahoslavův překlad NZ). V r. 1613 vyšlo souhrnné vydání v jednom. Bratři vytvořili mistrné dílo, vrchol překladatelského úsilí slovanských národů. Bible Kralická měla navíc nemalý podíl na zachování českého jazyka v době pobělohorské a po staletí též tvořila most mezi Čechy a Slováky.

This PUBLIC DOMAIN (not copyrighted) Bible translation is brought to you courtesy of eBible.org.

2023-10-20

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 21 Feb 2024 from source files dated 13 Dec 2023

d45ad03c-27cb-54be-b262-104c0dae0900